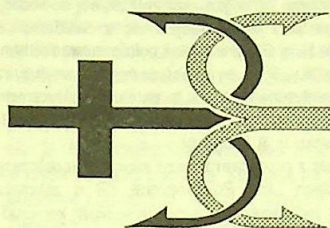

NR 2

25 stycznia 1994
nr 2/103

Solidarność

ZAGŁĘBIA MIEDZIOWEGO

Pismo Zarządu Regionu "Zagłębie Miedziowe" NSZZ "Solidarność"

Wiosną znów będziemy górą

Rozmowa z wicemarszałkiem Senatu, przewodniczącym Zarządu Regionu Małopolska „Solidarność” Stefanem Jurczakiem

Jak długo siedział pan w więzieniu?

Dwa i pół roku, ale nie siedziałem tyle naraz. Najdłużej w internowaniu, wyszedłem ostatni.

Został pan teraz wicemarszałkiem Senatu dzięki głosom postkomunistów. Jakże to uczucie?

To nie miało takiego znaczenia. Z góry było wiadomo, że ich głosami mogę zostać wybrany. Było tylko pytanie, czy na mnie zagłosują. O moim kandydowaniu zdecydował klub i Komisja Krajowa. Prywatnych ambicji nie miałem, praktycznie to na mnie wymuszono.

Kto jest odpowiedzialny za klęskę „Solidarność”?

Trudno to nazwać klęską „Solidarność”. Przy trzech milionach bezrobotnych negocjacje z przeciwnikiem są łatwiejsze niż negocjacje z sojusznikami.

OPZZ jest po raz pierwszy postrzegane jako związek reprezentujący interesy pracownicze lepiej niż „Solidarność”, w Sejmie nie ma reprezentacji związku. Chyba trudno to nazwać sukcesem „Solidarność”.

Na pewno nie. Nasz związek nie jest tak związany z żadną partią jak OPZZ. Wielu członków „Solidarność” głosowało na ugrupowania wywodzące się ze związku. Nie ma u nas dyscypliny...

... i dlatego zamiast rozmawiać z Kuroniem Krzaklewski prowadzi rozmowy z byłym sekretarzem KC?

Trudno, trzeba się z tym pogodzić. Kiedyś związek także zaczynał rozmowy od sekretarzy i wcale źle na tym nie wyszedł. Stare już nie wróci. Ugrupowania, które wygrały wybory, nie odejdą od przekształceń.

Gdzie był błąd?

Zabiliśmy nasze głowy demokracją i dopuściliśmy do dwuwładzy w związku. Przewodniczący Komisji Krajowej powinien być szefem klubu parlamentarnego. Całe kierownictwo OPZZ w Sejmie jest.

A może błędem było odwołanie Suchockiej?

„Solidarność” tego wniosku zgłosić nie musiała. Rząd wiedział o wniosku na trzy miesiące przed jego zgłoszeniem - miał trzy miesiące na realizację podpisanych już porozumień i nie zrobił nic. Tak to musiało się skończyć. Odpowiedzialności nie ponosi tylko „Solidarność”. Odpowiedzialność przesunęła się już dalej.

Nie przewidzieliście jednak rozwiązania parlamentu.

Prezydent też nie przewidział swojego ruchu. Wtedy wydawało się, że on powinien wybory wygrać, byłem o tym przekonany. A czy wygrał?

W takim razie trzeba było iść z prezydentem, zamiast się z nim kłócić?

Jak można podporządkować związek głowie państwa? Stalibyśmy się partią prezydencką, wspólnie z rzemieślnikiem, fabrykantem, bankierem... My ciągle, mimo wyniku wyborów, jesteśmy związkiem zawodowym.

cd. na str. 2

Wszystkim tym, którzy przesłali nam życzenia świąteczne i noworoczne serdeczne podziękowania składa Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ "Solidarność"

Ojciec Święty po wyborach

O tym, jak bardzo przeżył Ojciec Święty wiadomość o wyborczym zwycięstwie postkomunistów w swoim kraju, dowiedzieć się możemy z zamieszczonego w najnowszym numerze „NIEDZIELI”, bardzo ciekawego artykułu - „Naród, który nie poznał czasu nawiedzenia swego”, którego fragmenty drukujemy poniżej.

„Dla ludzi myślących nie ulega wątpliwości, że przełom ostatnich lat, dokonany w Europie Środkowej, Azji, Afryce i częściowo w Ameryce Środkowej, zapoczątkował, a na pewno bardzo przyspieszył, Pontyfikat polski. Nic więc dziwnego, że Ojciec Święty Jan Paweł II stale interesuje się przebiegiem zmian. Współpracując z tymi, którzy cierpią biedę, którzy stali się bezrobotni bez własnej winy, którzy w nowych układach nie mogą się odnaleźć (...) Ojciec Święty szczególnie boleśnie przeżył wyniki wyborów. Społeczeństwo w 97 procentach katolickie, które tak bohatersko broniło się przed komunizmem przez 50 lat, które tyle wycierpiało od tego systemu, szczególnie bezpośrednio po wojnie, które straciło tylu swoich przedstawicieli w 1956, w 1970 i w 1981 roku, które w zrywzie „Solidarność”, powstałej po pierwszej wizycie Ojca Świętego Jana Pawła II, obaliło komunizm u siebie i w Europie Wschodniej, to społeczeństwo zaledwie po czterech trudnych latach wolności, które zaczęły owocować rozwojem i normalnością, oddało władzę tym samym ludziom. Nawet nie zdążyło zrobić rozliczenia za popełnione niesprawiedliwości i zbrodnie. Nie zdążono potępić systemu totalitarnego, który był „hańbą naszych czasów”. (...) Ironia losu polega także i na tym, że gdy wreszcie ostatni żołnierz Armii Czerwonej, na bagnietach której wniesiono komunizm do Polski, opuszczał 18 września br. naszą Ojczyznę, akurat wtedy część Narodu czynnie, druga część biernie, wybrała dobrowolnie ludzi, którzy z mocy tejże armii utrzymywali system komunistyczny w Polsce przez 50 lat, walcząc z naszą chrześcijańską tożsamością narodową i wysilając się, by zniszczyć zdrową tkankę Narodu (...) Może nikt z Polaków nie przeżył tak boleśnie tego (oby tylko epizodu) w historii naszej Ojczyzny, jak właśnie Papież. Czując to, na pierwszej audiencji generalnej 22 września br. nie śmiałem spojrzeć Ojcu Świętemu w oczy. Było około 4 tysięcy Polaków. Zachowywali się jakby nigdy nic. I to chyba było jeszcze bardziej przerażające (...) Podczas audiencji Papież przeszedł bardzo szybko koło polskiego sektora, wyraźnie był cierpiący i zamknięty w sobie. Jakby cały czas ból dziejów Polski dźwigał w sobie i w swojej modlitwie polecał Bogu Naród, który nie poznał czasu nawiedzenia swego. Zna się na ekonomii, na interesach, ale nie rozpoznaje znaków czasu (...)”

Konrad Hejmo OP (Rzym)

WIADOMOŚCI Z REGIONU

- W dniu 11 stycznia br. w siedzibie Zarządu Regionu w Legnicy odbyło się zebranie założycielskie Regionalnej Sekcji Pracowników Branż Komunalnych NSZZ „Solidarność”, na którym wybrano władze sekcji. Przewodniczącym Rady Sekcji wybrany został kol. Marek Brzeziński - przewodniczący KZ NSZZ „S” przy LPK w Lubinie.

- W dniu 13 stycznia br. ZR Zagłębie Miedziowe zarejestrował kolejną sekcję branżową, a mianowicie Regionalną Sekcję Pracowników Branż Komunalnych NSZZ „Solidarność”.

- 12.01.94 Rada Regionalnej Sekcji Hutniczo-Przemysłowej Miedzi NSZZ „Solidarność” wystąpiła do Zarządu KGHM Polska Miedź S.A. z żądaniem: podwyższenia płac o co najmniej 50%, włączenia premii dodatkowej do płacy zasadniczej a ponadto o jak najszybsze uruchomienie zaliczkowej wypłaty nagrody z zysku za 1993 r. oraz zabezpieczenie środków finansowych na wypłatę pensji socjalnej w 1994 r. Rada Sekcji oczekuje również przedstawienia rozwiązania kwestii wypłaty zaległego ekwiwalentu za deputat węglowy dla pracowników zakładów hutniczych.

- W dniu 29.12.93 oraz 11.01.94 w Warszawie odbyły się negocjacje pomiędzy Sekretariatem Górnictwa i Energetyki NSZZ „S” a Rządem RP. W reprezentacji związkowej uczestniczyli m.in. przedstawiciele Krajowej Sekcji Górnictwa Rud Miedzi NSZZ „S” Józef Czyczerski, Włodzimierz Mederski i Bogdan Nuciński. Oprócz postulatów dotyczących bezpośrednio poszczególnych branż górniczych zgłoszono również takie, które dotyczą całego Związku m.in. dot.: kodeksu pracy, podatku dochodowego, gwarancji praw związkowych i pracowniczych w spółkach, bezpodatkowego zwrotu wynagrodzeń za I kw. 1994 roku.

- W dniu 4.01.94 r. w Urzędzie Wojewódzkim - w Legnicy odbyło się zebranie wyborcze organizacji zakładowej NSZZ „Solidarność”. Przewodniczącym Komisji Zakładowej wybrano kol. Ryszarda Torbińskiego.

- W dniu 19.01. br. w ZPO Elpo odbyło się Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność”. Dotychczasowa Przewodnicząca Komisji Zakładowej kol. Maria II, w związku z przejściem na emeryturę złożyła rezygnację. W zebraniu udział wzięli przedstawiciele Zarządu Regionu: szef działu interwencji ZR Jerzy Morawski oraz kierownik biura ZR Wojciech Obremski, którzy w imieniu władz regionalnych Związku podziękowali Przewodniczącej za dotychczasową efektywną pracę na rzecz NSZZ „Solidarność”.

Nową przewodniczącą Komisji Zakładowej wybrała kol. Annę Guzek.

GDAŃSK

- W dniu 11 stycznia 1994 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie Prezydium KK NSZZ „Solidarność”.

Udzielono pełnomocnictwa dla Sekcji Krajowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Administracji Rządowej i Samorządowej do rozmów z Urzędem Rady Ministrów.

Poparto ideę utworzenia Ubezpieczeń Społecznych i powołano specjalny zespół, który ma przygotować decyzję Prezydium w tej sprawie.

Wysłuchano informacji ze spotkań zespołów roboczych KK ds. bezrobocia i ds. polityki przemysłowej oraz ze spotkania członka Prezydium KK Jana Mosińskiego z min. Eligiuszem Włodarczykiem z Kancelarii Prezydenta RP. Prezydium przyjęło do wiadomości sprawozdanie ze spotkania Mariana Krzaklewskiego z prezydentem Konfederacji Pracodawców Polskich Andrzejem J. Wilkiewiczem. Uchwalono regulamin Prezydium KK.

cd. na str. 3

Wiosną znów będziemy górą

cd. ze str. 1

Jednak Lech Wałęsa nie jest postacią dla „S”, a obserwując z oddali nasz zjazd powiedział, że do takiej „Solidarności” należeć by nie chciał.

Nie jest to postać bez znaczenia. Możliwe, że w wyborach prezydenckich „Solidarność” jeszcze raz poprze Wałęsę.

Czy zgodzi się pan, że związek przeżywa kryzys przywództwa. Wojciech Arkuszewski powiedział niedawno, że Marian Krzaklewski nie przewodzi Komisji Krajowej, tylko daje unosić się nastrojom.

Krzaklewski i przydium to ciała wykonawcze, podporządkowane Komisji Krajowej. Taka jest demokracja.

Krzaklewski jest więc dobrym szefem „Solidarności”?

Spełnia rolę przewodniczącego. Ocena należy do zjazdu.

Co czeka związek? Czy zagrać w jednej drużynie z centroprawicą?

Niech pan powie, gdzie jest ta centroprawica. Jeśli się jest przywódcą partii, której wszyscy członkowie nie wystarczyliby, aby wybrać sołtysa w Pcimiu, to szuka się sponsora. Jednak wielu z tych ludzi to dobrzy politycy, prawnicy i ekonomiści. Byłoby głupotą odrzucać ich przed wyborami samorządowymi. Rozmawiamy z nimi, nie jest to jednak współpraca.

Kiedy rozpocznie się współpraca?

Gdy podpiszemy porozumienie, a na to się nie zanosi. Dlaczego, bo partnerzy są za słabi?

Nie tylko. Nie chcielibyśmy burzyć żadnych ugrupowań i partii. Nie chciałbym też jednak, by związek jakieś partie budował. Związek może być partnerem. Nie upieramy się, że pójdziemy do wyborów samorządowych sami, ani nie mówimy, że pójdziemy w koalicji, po prostu rozmawiamy o tym.

Może więc własna partia?

Należę do ludzi, którzy twierdzą, że związek nie powinien tworzyć partii, ale są zdania przeciwnie.

Kto przeważa?

Wydaje mi się, że przeciwnicy partii. Sądzę, że powinniśmy się związać z jakąś partią, ale dopiero wtedy, gdy będzie uchwalona konstytucja i gwarancje dla związków zawodowych - o to musimy zadbać sami.

Na jaką partię pan stawia?

Nie widzę dzisiaj takiej, ale pretendentów jest wielu.

Czy wahadło nastrojów się odchyli i znów przyjdzie dobra passa dla „Solidarności”?

Jestem optymistą. Już podczas wyborów samorządowych powinniśmy odnieść sukces. W kwietniu zapewne będziemy mieć lepsze notowania od OPZZ. Spadek ich popularności zacznie się od fali podwyżek. Wiosną znów będziemy górą. Wydaje mi się, że OPZZ jest jeszcze w trudniejszej sytuacji niż my przed rokiem.

Będziecie się biernie przyglądać, jak się odchyli, czy spróbujecie coś zrobić?

Planujemy demonstrację, ale ważniejsze są negocjacje.

Tyle że w negocjacjach zawsze jesteście przegrani. Jeśli już rząd da komuś odnaleźć sukces, to na pewno nie wiem, ale konkurencji z OPZZ.

Nie chodzi o wydzieranie sobie sukcesów. Nam zależy na interesie ludzi pracy. Jeśli rząd podpisze dobry dla pracowników układ z OPZZ, to dla mnie jest sukces, nie klęska. W Polsce nikt nie może być głodny - kto dostanie za to medal, nie ma już znaczenia.

Rozmawiał Paweł Reszka

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że 17 stycznia 1994 r. zmarł nagle

w trakcie pełnienia
obowiązków służbowych
JAN FRĄCZEK
lat 38

członek Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”
przewodniczący Komisji Zakładowej
NSZZ „Solidarność” przy Fiat-Auto
- Polam w Bielsku Białej
Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe
NSZZ Solidarność

KOMUNIKAT

13 stycznia zebrał się Zarząd Regionu na swoim pierwszym w 1994 roku posiedzeniu. Na obrady przybyli przedstawiciele Komisji Zakładowej przy Hucie Miedzi Głogów koledzy Jerzy Czarnecki i Krzysztof Bączek. Poinformowali oni członków Zarządu Regionu o uchwale podjętej przez IV Walne Zebranie Delegatów NSZZ „S” Huty o przystąpieniu ich organizacji związkowej do koalicji wyborczej z partiami wywodzącymi się z Solidarności. Przedstawiciele Huty Głogów zostali poinformowani o tym, że decyzja udziału „S” w wyborach samorządowych oraz wejścia w ewentualne koalicje z partiami politycznymi należy do Komisji Krajowej i zostanie podjęta na najbliższym posiedzeniu, tj. 9 lutego br.

Sprawozdanie z pracy branż złożył wiceprzewodniczący ZR kol. Wojciech Lica. Poinformował ZR o zebraniu przedstawicieli związkowych pracowników służb komunalnych, na którym podjęto decyzję o powołaniu Sekcji Regionalnej Pracowników Branż Gospodarki Komunalnej. Przewodniczącym tej Sekcji został kol. Marek Brzeziński z Lubiniego Przedsiębiorstwa Komunalnego.

Zarząd Regionu podjął uchwałę o rejestracji tej Sekcji. Skarbnik ZR przedstawił wydatki na utrzymanie poszczególnych biur terenowych, wysokości wpływu składek oraz ilość komisji zakładowych z terenu działania biur. Ponieważ ZR boryka się z trudnościami finansowymi, skarbnik wystąpił z wnioskami mającymi przynieść oszczędności w wydatkach na place poprzez zmniejszenie etatów w niektórych biurach terenowych. Po szerokiej dyskusji na ten temat postanowiono przeanalizować sugestie skarbnika i zająć się tą sprawą na następnym posiedzeniu ZR. W dyskusji nad trudnościami finansowymi ZR wyszła sprawa zaniżania przez niektóre KZ pobierania składek członkowskich i tym samym łamania przez nie Uchwały finansowej IV KZD. Zobowiązano skarbnika do przekazania do Regionalnej Komisji Rewizyjnej spisu KZ, co do których istnieje podejrzenie łamania tej uchwały.

Przewodniczący ZR kol. Jacek Swakoń przedstawił sprawozdanie z ostatniego posiedzenia Komisji Krajowej informując, że KK podjęła decyzję o przeprowadzeniu w dniu 9 lutego br. w Warszawie demonstracji ulicznej wyrażającej niezadowolenie z polityki społecznej rządu. Przedstawił zebranym opracowaną przez KK ankietę na temat wyborów samorządowych, którą członkowie ZR winni wypełnić. Postanowiono opracować ankietę regionalną i rozesłać ją do KZ. Wyniki tej ankiety pozwolą KK podjąć 9 lutego odpowiednią decyzję, zgodną z wolą większości członków „S” w sprawie uczestnictwa w wyborach samorządowych i ewentualnych koalicjach z partiami politycznymi.

Przewodniczący ZR poinformował członków ZR o przekazaniu przez KK i przewodniczącego Mariana Krzaklewskiego oraz przez Zarząd Regionu Dolny Śląsk pomocy pieniężnej na prowadzenie sprawy sądowej przeciwko winnym zbrodni z sierpnia 1982 r. w Lubinie. Jako oskarżyciel posiłkowy został zaangażowany pan mecenas Henryk Rossa, znany obrońca członków „S” z okresu stanu wojennego.

Zarząd Regionu ustalił termin II Sesji Zwyczajnej II Walnego Zebrania Delegatów Regionu Zagłębie Miedziowe na dzień 25 marca 1994 r. Członkowie Prezydium, odpowiedzialni za poszczególne działy sprawozdania ze swojej działalności mają opracować do 24 lutego br.

Ustalono, że następne posiedzenie w związku z manifestacją w Warszawie, zostaje przeniesione na dzień 11 lutego br. Zarząd Regionu podjął następujące uchwały: Nr 1/94/175 - Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” Zagłębie Miedziowe rejestruje Sekcję Regionalną NSZZ „Solidarność” Pracowników Branż Gospodarki Komunalnej Region Zagłębie Miedziowe.

Nr 2/94/175 - Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” postanawia przekazać Regionalnej Komisji Rewizyjnej wykaz komisji zakładowych podejrzanych o niezgodne z Uchwałą IV KZD płaconie składek członkowskich.

Nr 3/94/177 - Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” postanawia zwołać II Sesję Zwyczajną II Walnego Zebrania Delegatów Regionu Zagłębie Miedziowe w dniu 25 marca 1994 r.

Rzecznik Prasowy Regionu
Zbigniew Kuźniar

PROBLEMY SZKOLNICTWA ZAWODOWEGO

Szkolnictwo zawodowe w Polsce przeżywa głęboki kryzys. Wywołany on został wieloma przyczynami. Do najważniejszych z nich należy ta, że w minionym okresie szkolnictwo to opierało się w głównej mierze na współpracy z dużymi zakładami przemysłowymi. Niska wydajność tych zakładów powodowała ciągle zapotrzebowanie na siłę roboczą. Prawie każdy większy zakład pracy, aby zapewnić sobie pracowników tworzył i utrzymywał szkolnictwo zawodowe. Obecnie gdy jest bezrobocie, a zakłady mają problemy z nadmiarem pracowników, szkoły są dla nich zbędne. Likwiduje się je lub przekazuje państwu. Szkoły te, wobec kryzysu budżetu państwa, kształcą na coraz niższym poziomie i co gorsze, kształcą nowych bezrobotnych. Zjawisko to ciągle się pogłębia i jest tym niebezpieczniejsze, iż młodzież nie widząc dla siebie pracy w przyszłości nie przykłada się do nauki, przez co pogarsza swoją - i tak już fatalną - sytuację na przyszłość.

Innym powodem kryzysu jest też fakt, że programy szkół zawodowych nadal dostosowane są do dawnego systemu preferującego przemysł ciężki. Państwo socjalistyczne spychało na dalszy plan handel (spekulacja), przemysł lekkiego i usługi, które teraz stają się najważniejszą sferą gospodarki. Ponadto państwo socjalistyczne było sterowane centralnie, a dzisiaj już ponad 50% gospodarki jest sprywatyzowana. Potrzeby są więc zasadniczo inne. Dotychczasowe szkolnictwo zawodowe przygotowywało absolwentów do wąsko wyspecjalizowanych ok. 600 zawodów. Wiele z nich przestało już istnieć, a przestawienie szkół na nowe zawody będzie bardzo kosztowne, wymagało długiego czasu i pomocy Zachodu.

Kryzys szkolnictwa zawodowego jest też pogłębiany brakiem systemowych rozwiązań dotyczących przyszłości warsztatów szkolnych. Ich postępująca dekapitalizacja w połączeniu z brakiem zainteresowania zakładów pracy kształceniem praktycznym dodatkowo wpływa na pogłębiające się trudności w zdobywaniu wiedzy praktycznej przez uczniów. Odrębnym zagadnieniem jest tu nagminne łamanie przepisów bhp, zasad zatrudniania młodocianych i konieczność respektowania przepisów dotyczących odzieży i środków ochronnych dla uczniów.

Co należy uczynić, żeby wyjść z tego pogłębiającego się dolka? Konieczne jest odformalizowanie polskiego systemu edukacji zawodowej, uczynienie go bardziej elastycznym, szybko reagującym na potrzeby rynku. Szkoły zawodowe przyszłości będą musiały być w ścisłym kontakcie z władzami lokalnymi, uwzględniać miejscowy rynek pracy i szybko dostosowywać się do zmieniających się potrzeb gospodarki. Przykładem takiej elastyczności może być pomysł Komitetu Inicjatyw Lokalnych założenia szkoły kamieniarskiej w Jaworze w ramach programu PHARE.

Jak dotąd tylko niewielka liczba nowych prywatnych zakładów pracy rozumie potrzebę zdobycia wykwalifikowanych pracowników, a przecież to właśnie one, rzemieślnicy, kupcy i inne podmioty gospodarcze będą w przyszłości w przeważającej części łączyć własne środki finansowe na utrzymanie szkół zawodowych, udostępniając uczniom w ramach praktycznej nauki zawodu stanowiska pracy, doposażając warsztaty szkolne itp. Mamy już przykład takich rozwiązań w sektorze motoryzacyjnym i finansowym. Ale mamy też przykłady odwrotne. Wiele nowo powstałych podmiotów gospodarczych wykorzystuje swą pozycję i dokonuje licznych nadużyć wobec uczniów przyjmowanych na praktyki (łapówki) i świeżo zatrudnionych pracowników (łamanie przepisów bhp, zaniżanie płac itp.).

Aktualnie obserwujemy wyraźną chęć ograniczenia kosztów szkolenia uczniów i pracowników w zakładach pracy zastępując wieloletnie szkoły kilkumiesięcznymi kursami. Wobec nieokreślonej sytuacji rynku pracy

widać też, iż władze szkolne przekształcają część wąsko wyspecjalizowanych szkół zawodowych na nowe o szerokoprofilowym charakterze, z dużym udziałem przedmiotów ogólnokształcących. Szkoły te tylko kierują przygotowanie zawodowe (elektryczne, mechaniczne itp.) nie dając określonego zawodu. W obecnej sytuacji społeczno-gospodarczej naszego państwa wydaje się to być kierunek właściwy, gdyż powinien spełniać oczekiwania rynku pracy.

Rodzi się jednak pytanie. Czy po wrześniowym zwycięstwie sił starego porządku kierunek zmian ustrojowych zapoczątkowany przez siły postsolidarnościowe zostanie utrzymany? Jeśli tak, to już dziś należy poważnie przemyśleć „Wstępny projekt koncepcji rozwoju szkolnictwa zawodowego” opracowany przez kilkunastoosobowy zespół powołany zarządzeniem odesłego Ministra Edukacji Narodowej. Projekt ten zawiera propozycję modułowego systemu kształcenia zawodowego oraz transformacji tego systemu w drodze próbnych programów wdrożeniowych. Jeśli nie, to ... czeka nas permanentny zastój i zaścianek cywilizacyjny Europy.

Jak w świetle powyższych faktów przedstawia się sytuacja i perspektywa szkolnictwa zawodowego w Jaworze? W naszym mieście funkcjonują trzy placówki kształcenia zawodowego: Zespół Szkół Zawodowych im. Komisji Edukacji Narodowej, Zespół Szkół Mechanicznych i Zespół Szkół Medycznych. W Zespole Szkół Zawodowych funkcjonują: 5-cio letnie Technikum Zawodowe na podbudowie szkoły podstawowej o specjalności - budowa maszyn (ilość uczniów: 147), Liceum Zawodowe 4-letnie na podbudowie szkoły podstawowej w zawodach - sprzedawca - magazynier, pracownik administracyjno-biurowy (ilość uczniów: 204), 3-letnia Zasadnicza Szkoła Zawodowa o zawodach: ślusarz, spawacz, ślusarz-mechanik, tokarz, mechanik pojazdów samochodowych. W Z.S.Z. istnieją też klasy wielozawodowe uczące zawodów: sprzedawca, stolarz, fryzjer, kucharz, krawiec, piekarnik i innych (ilość uczniów: 710). Ponadto w placówce tej działa Technikum Zawodowe dla Dorosłych na podbudowie Zasadniczej Szkoły Zawodowej o specjalności - budowa maszyn (ilość słuchaczy: 60). Ogółem SZSZ kształci 1.121 uczniów. Praktyczna nauka zawodu odbywa się na warsztatach szkolnych przy szkole.

Zespół Szkół Mechanicznych posiada 16 oddziałów i kształci 450 uczniów. Ilość uczniów w klasach metalowych wynosi 139 i kształci w specjalnościach: tokarz, frezer, mechanik i mechanik urządzeń przemysłowych z praktyką na warsztatach szkolnych przy szkole. Szkoła posiada też klasy wielozawodowe (223 uczniów) z własną praktyką w prywatnych zakładach i spółkach i kształci w specjalnościach: sprzedawca, kamieniarz, kucharz, kelner, mechanik pojazdów samochodowych, malarz, murarz, cukiernik, stolarz, krawcowa, dzielnik, piekarnik, blacharz, aparatowy przetwórstwa mięsnego, fryzjer, steroniczny procesów chemicznych, szkółkarz i in. Ponadto w placówce funkcjonuje Technikum Mechaniczne (88 uczniów) kształcące w zawodzie - obróbka skrawaniem. Technikum funkcjonuje na podbudowie Z.S.Z.

W Zespole Szkół Medycznych (do niedawna Liceum Medyczne) funkcjonują: Liceum Medyczne z 5-cio letnim wydziałem pielęgniarstwa i 4-ro letnim wydziałem opiekuńczo-dziecięcej oraz Medyczne Studium Zawodowe na podbudowie liceum ogólnokształcącego z 2,5-letnim wydziałem pielęgniarstwa i 2-letnim wydziałem terapii zajęciowej. Dyrekcja placówki zamierza wstąpić do władz resortowych o utworzenie nowego wydziału: dietetyk. Ogółem w Zespole, Szkół Medycznych kształci się 251 uczniów.

Szkolnictwo zawodowe w Jaworze kształci więc 1.822 uczni. Czy Jawor i okolice są w stanie zapewnić pracę takiej liczbie absolwentów? Czy profil kształcenia odpowiada rzeczywistym potrzebom rejonu? Te i im

podobne pytania rodzą się mimo woli. Odpowiedzi pozostawiam czytelnikom. Dramat polega na tym, że sprawy nie można pozostawić samej sobie tylko starać się szukać optymalnego wyjścia i to w sytuacji, gdy brakuje pieniędzy perspektywy a nawet ludzi gotowych na serio zająć się tym problemem.

Jest oczywiste, iż władze lokalne nie poradzą sobie z problemem szkolnictwa zawodowego. Resorty gospodarcze powinny więc współpracować z resortem edukacji, przewidywać strategiczne kierunki rozwoju kraju i wspólnie ustalić kierunki kształcenia zawodowego. Główną rolę w opracowaniu szczegółowych rozwiązań edukacyjnych odgrywać powinna jednak analiza rynku pracy w obszarze regionu. Należy również mieć świadomość, że reforma kształcenia zawodowego to proces ciągły, gdyż szkolnictwo to z jednej strony musi się wciąż dostosować do zmieniającej rzeczywistości - z drugiej zaś starać się ją wyprzedzać.

Zbliżają się wybory samorządowe. Dobrze by było więc, gdyby kandydaci na radnych uwzględnili w swych programach również problem szkolnictwa zawodowego w naszym mieście. Służyłoby to wszystkim - młodzieży, rodzicom, wyborcom i całemu miastu.

Stanisław Witek.

WIADOMOŚCI

cd. ze str. 3

Odbyło się spotkanie z przewodniczącym Klubu Parlamentarnego NSZZ „Solidarność” senatorem Zbigniewem Romaszewskim, który przedstawił aktualny stan prac legislacyjnych w Senacie oraz zapowiedzi Prezydium z planami powołania Komisji Konstytucyjnej, działającej przy Klubie Parlamentarnym NSZZ „Solidarność”.

Prezydium KK spotka się w dniu 25 stycznia br. o godzinie 11.00 w Warszawie z Prymasem Polski kardynałem Józefem Glempem.

- W dniu 12 stycznia 1994 r. odbyło się w Gdańsku posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Oprócz członków KK w posiedzeniu brali udział również senatorowie Solidarności S. Jurczak, P. Andrzejewski i A. Chełkowski.

Wysłuchano sprawozdania Działu Regionalnego KK z wykonania przez regiony Uchwał KK. Ogłoszono wśród Zarządów Regionu przetarg na organizację VI Krajowego Zjazdu Delegatów.

Podjęto decyzję o powołaniu Fundacji Odrodzenia i Rozwoju Społdzielczości, której celem będzie odwołanie prawdziwego ruchu spółdzielczego na ws i zapewnienie właściwych stosunków między producentami - rolnikami a pracownikami spółdzielni rolniczych.

Najważniejszym okazał się punkt dotyczący informacji o projekcie ustawy budżetowej. Związek przedstawił szczegółową opinię o tym projekcie po jego dokładnym przestudiowaniu (obowiązuje nas 30-dniowy termin konsultacji). Jednakże zakładany w projekcie ustawy wzrost cen usługowych (szczególnie nośników energii), który nie będzie rekompensowany, spowoduje zdaniem KK, dalsze ubożenie rodzin pracowniczych i emeryckich w 1994 r., mimo, że będzie to rok wzrostu gospodarczego. NSZZ Solidarność na taki realny spadek dochodów nie wyraża zgody. Postanowiono zorganizować w dn. 9 lutego br. manifestację ogólnozwiązkową w Warszawie, w celu zaprzestowania przeciw podwyżkom cen. Przyjęto uchwałę która ostrzega, że jeżeli rząd i parlament nie podejmą oczekiwanych przez społeczeństwo i Związek decyzji, to NSZZ Solidarność podejmie wszelkie statutowe kroki, do strajku włącznie, w celu obrony rodzin przed dalszym spadkiem ich dochodów.

Podjęto również uchwałę w sprawie powołania wspólnie z Klubem Parlamentarnym NSZZ Solidarność w Senacie, Ekspertkiego Zespołu Konstytucyjnego w celu przygotowania projektu Konstytucji RP, który stałby się podstawą stanowiska Związku w tej sprawie.

Podjęto stanowisko wobec sytuacji międzynarodowej, w którym zaprzestowano przeciw instrumentalnemu traktowaniu przez kraje Zachodu sprawy bezpieczeństwa Polski.

SPORY ZBIOROWE cd. z nr 21

PRZYGOTOWANIA DO STRAJKU WIELOZAKŁADOWEGO (PONADZAKŁADOWEGO), REGIONALNEGO, KRAJOWEGO

37. W trakcie przygotowań do strajku wielozakładowego (ponadzakładowego) ZR bądź KK NSZZ „Solidarność” przekazuje uchwałę (patrz par. 19 ust. 1 pkt 6 oraz par. 23 ust. 1 pkt 6 Statutu NSZZ „Solidarność”) zakładowym organizacjom związkowym określającą termin przeprowadzenia referendum w sprawie przystąpienia zakładu do strajku wielozakładowego/ponadzakładowego (patrz pkt. 20). Organizacje związkowe szczerze podstawowego zobowiązane są (par. 42 Statutu NSZZ „Solidarność”) do realizacji uchwały. Wyniki referendum przekazywane są do ZR bądź KK NSZZ „Solidarność” (koordynatora strajku). KK bądź ZR NSZZ „Solidarność” po przeprowadzonych referendach, minimum na 5 dni przed strajkiem, ogłaszają datę strajku informując o akcji strajkowej zakładowe organizacje związkowe oraz poszczególnych pracodawców zakładów objętych strajkiem (patrz. pkt 36 opracowania).

38. Trwające akcje strajkowe mają swój wpływ na nastroje społeczne. Dlatego może zdarzyć się, że organizacja związkowa przeprowadzi ponownie referendum w sprawie przystąpienia pracowników do strajku ponadzakładowego i referendum będzie miało wynik pozytywny dla związku. Wówczas władze zakładowej organizacji związkowej niezwłocznie informują o tym odpowiednie władze związkowe oraz swoich pracodawców o przyłączeniu się po 5 dniowym terminie do trwającego strajku (patrz pkt. 36).

STRAJK SOLIDARNOŚCIOWY

39. W przypadku, gdy ogłoszenie strajku w jednym zakładzie lub regionie nie przyniesie rezultatu, władze związkowe krajowe lub regionalne mogą ogłosić strajk solidarnościowy (par. 39 Statutu NSZZ „Solidarność” oraz art. 22 ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych). Strajk solidarnościowy można zorganizować na czas nie dłuższy niż połowa dnia roboczego. Ogłoszenie strajku solidarnościowego może nastąpić po spełnieniu warunków opisanych w pkt. 20, 23, 27.

ODSTĘPSTWA OD OGÓLNYCH ZASAD

40. Art. 17 ust. 22 ustawy stwarza możliwość przeprowadzenia legalnego strajku właściwego na poziomie zakładu pracy z pominięciem warunków, o których była mowa w pkt. 9, w przypadku gdy:

— bezprawne działania pracodawcy uniemożliwiło przeprowadzenie rokowań lub mediacji,

— pracodawca rozwiązał stosunek pracy z prowadzącym spór działaczem związkowym.

Bezprawne uniemożliwienie przeprowadzenia rokowań i mediacji może polegać np. na:

— nie podjęciu rokowań ze stroną pracowniczą pomimo zgłoszenia sporu,

— złośliwym przewlekaniu rokowań ujawniającym brak dobrej woli zawarcia porozumienia,

— w innych formach zachowań uzasadniających wnioski, że pracodawca uniemożliwił faktyczne osiągnięcie porozumienia ze stroną pracowniczą (patrz również pkt. 52, 53.) **Rozpoczęcie strajku wiąże się jednak ze spełnieniem warunków opisanych w pkt. 20, 23, 27 opracowania.**

KONSEKWENCJE NIE REALIZACJI USTALEŃ KOŃCZĄCYCH SPÓR

41. Zgodnie z poglądem wyrażonym w literaturze (Służba Pracownicza Nr 7-8 z 1992) w przypadku nie realizowania podpisanych porozumień czy orzeczenia kolegium arbitrażu (jeżeli strony zaakceptowały arbitraż) przez pracodawcę strona związkowa może ogłosić strajk właściwy po spełnieniu tylko warunków opisanych w pkt. 20, 23, 27. W tym przypadku strona związkowa nie musi podejmować działań opisanych w pkt. 2, 9. Porozumienie jest ugodą, która wiąże obie strony. Może ono być zmienione jedynie za obopólną zgodą stron ją zawierających.

KTO NIE MOŻE OGŁOSIĆ AKCJI STRAJKOWEJ

42. Strajk jest zakazany w: wojsku, policji, UOP, służbie więziennej, Straży Granicznej i jednostkach ochrony przeciwpożarowej (art. 19. ust 2 ustawy).

NA JAKICH STANOWISKACH NIE MOŻNA STRAJKOWAĆ

43. Nie jest dopuszczalne zaprzestanie pracy w wyniku strajku na stanowiskach pracy, urządzeniach i instalacjach, na których zaniechanie pracy zagraża życiu i zdrowiu ludzkiemu lub bezpieczeństwu państwa (art. 19. ust. 1 ustawy).

44. Prawo strajku nie przysługuje pracownikom zatrudnionym (pracującym) w organach władzy państwowej, administracji rządowej i samorządowej, sądach i prokuraturze. Pracownikom tym przysługuje prawo do innych form protestu (art. 19. ust 3 ustawy).

45. W obronie praw i interesów pracow-

ników nie mających prawa do strajku związek zawodowy może zorganizować strajk solidarnościowy (art. 22 ustawy).

OBOWIĄZKI STRON

46. Pracodawca obowiązany jest (art. 8 ustawy):

— niezwłocznie podjąć rokowania,

— powiadomić o sporze okręgowego inspektora pracy.

47. Organizatorzy strajku obowiązani są do współdziałania z kierownikiem zakładu pracy w zakresie niezbędnym do zapewnienia ochrony mienia zakładu i ciągłej pracy urządzeń i instalacji, których unieruchomienie może stanowić zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego lub przywrócenia normalnej działalności zakładu (art. 21 ust. 2 ustawy).

OSOBY NIE BIORĄCE UDZIAŁU W STRAJKU

48. Udział w strajku jest dobrowolny (art. 18 ustawy). W przypadku występowania grupy osób, która nie bierze udziału w strajku, osoby te wykazują „gotowość do pracy”. Jednakże czy będą mogły pracować, zależy od formy strajku ogłoszonej przez komitet strajkowy.

Członkowie NSZZ „Solidarność” zgodnie z par. 12 pkt. 4 Statutu NSZZ „Solidarność” powinni uczestniczyć w akcjach podejmowanych przez związek. Nie podporządkowanie się uchwałom władz związku może podlegać sankcjom przewidzianym w par. 15 Statutu.

DZIAŁALNOŚĆ KOMISJI ZAKŁADOWEJ A STRAJK

50. W czasie trwania strajku strajkiem kieruje komitet strajkowy, natomiast komisja zakładowa wykonuje wszelkie swoje uprawnienia wynikające np. z Kodeksu pracy (patrz pkt. 31)

WYNAGRODZENIE ZA STRAJK

51. Przepisem regulującym wynagrodzenie za strajk legalny jest art. 23 ust. 2 ustawy. W okresie strajku (a więc w czasie trwania strajku), strajkujący pracownicy nie zachowują prawa do wynagrodzenia. Oznacza to więc jedynie, że w czasie trwania strajku pracownicy nie mogą domagać się wypłaty wynagrodzenia. Z przepisu tego w żaden sposób nie wynika natomiast, że za okres legalnego strajku pracownicy nie mogą w ogóle otrzymywać wynagrodzenia. Zakazu takiego żaden przepis prawa nie zawiera. W konsekwencji, z prawnego punktu widzenia, dopuszczalne jest negocjowanie

z pracodawcą kwestii wynagrodzenia za strajk. Inaczej mówiąc, wynagrodzenie za strajk może być jednym z negocjowanych postulatów strajkujących.

Należy podkreślić, że strajki będące legalną formą walki pomiędzy pracownikami a pracodawcami prowadzą do zawierania różnego rodzaju porozumień, które mogą zawierać różne ustalenia, zależne od postulatów wysuniętych przez strajkujących. Jednym z takich postulatów może być sprawa zapłaty za okres strajku.

Przepisy prawa nie zawierają żadnych ograniczeń co do treści ewentualnego porozumienia w sprawie zapłaty za okres strajku (np. co do wysokości wynagrodzenia). Możliwości negocjacji są tu więc bardzo szerokie.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA NARUSZENIE USTAWY

52. Odpowiedzialności karnej podlegają tylko osoby fizyczne. W przypadku strony pracodawcy kierownik zakładu bądź inne osoby prowadzące lub utrudniające prowadzenie sporu. Zjawiskowymi postaciami czynów karnych może być np.:

- odmowa wszczęcia rokowań bezpośrednich, pomimo formalnego zgłoszenia sporu przez odpowiednie władze związku zawodowego,
- złośliwe przewlekanie rokowań,
- nie powiadomienie Okręgowego Inspektora Pracy o sporze,
- nieuzasadnione rozwiązanie stosunku pracy z działaczem prowadzącym spór zbiorowy,
- nieuzasadniona odmowa wspólnego ustalenia mediatora lub złośliwe odwołanie tej sprawy,
- nie respektowanie postulatów i wniosków mediatora,
- nieuzasadniona odmowa podpisania porozumienia bądź protokołu rozbieżności,
- represjonowanie pracowników uczestniczących w legalnym strajku

Czyny opisane wyżej zagrożone są karą grzywny od 500 tys. do 25 mln zł.

53. W przypadku podjęcia opisanych w pkt. 52 działań przez pracodawcę Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” winna zawiadomić prokuraturę o popełnieniu przestępstwa. Powiadomienie o popełnieniu przestępstwa musi zawierać podstawę prawną wystąpienia; w tym wypadku powołanie się na art. 26 cyt. ustawy oraz uzasadnienie powiadomienia (opis całej sytuacji z materiałem dowodowym np. skierowanie do pracodawcy pisma). Prokuratura po otrzymaniu takiego zawiadomienia

powinna wszcząć dochodzenie w tej sprawie. Po zakończeniu dochodzenia prokurator przedstawia akt oskarżenia, który kieruje do sądu karnego. Następnie toczy się proces w sądzie.

POROZUMIENIE MIĘDZY RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ A KOMISJĄ KRAJOWĄ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

54. Ustawa o rozwiązywaniu sporów zbiorowych reguluje spory i sposoby zachowań w konfliktach, gdzie stroną jest wyłącznie pracodawca (lub pracodawcy) co oznacza jednostkę organizacyjną lub osobę fizyczną zatrudniającą pracowników w celu prowadzenia działalności gospodarczej. W świetle tej ustawy stroną sporu zbiorowego nie może być organ administracji rządowej. Podpisując „Porozumienie Rady Ministrów i Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w sprawie reguł postępowania przy rozwiązywaniu sporów między administracją państwową i NSZZ „Solidarność” z 29 maja 1991 Rząd potwierdził, że może zaistnieć spór z NSZZ „Solidarność” a administracją państwową stosując definicję negatywną konfliktów. Jako przykład sporów prowadzonych w trybie „Porozumienia...” można wymienić spór z Rządem: o restrukturyzację województwa wałbrzyskiego, rekompensat za wzrost kosztów utrzymania. **Czy przedmiot konkretnego sporu kwalifikuje się do postępowania w trybie „Porozumienia...” musi być rozstrzygnięte w etapie wstępnym postępowania tj. przygotowania negocjacji.**

PODMIOTY MOGĄCE PROWADZIĆ SPÓR W TRYBIE „POROZUMIENIA...”

55. W „Porozumieniu...” mocno akcentowana jest zasada „odpowiedzialności stron konfliktu”. Polega ona na tym, że w sprawach o zasięgu lokalnym stroną jest Zarząd Regionu i wojewoda, natomiast w sprawach dotyczących branż — właściwi ministrowie. Dopiero zaś w sprawach o charakterze międzybranżowym, jako stroną może wystąpić Rada Ministrów i Komisja Krajowa. Jak widać w trybie tego porozumienia nie jest możliwe prowadzenie sporu przez Komisje Zakładowe NSZZ „Solidarność”. **Prowadzenie sporu w trybie „Porozumienia...” przez struktury branżowe wymaga zgodnie z par. 34 Statutu NSZZ „Solidarność” oraz postanowienia 4 pkt. 2 „Porozumienia...” upoważnienia odpowiednio władz krajowych albo regionalnych związku.**

Należy zaznaczyć, że tylko NSZZ „Solidarność” może prowadzić spory z administracją państwową.

BRAK POROZUMIENIA

56. W przypadku nie osiągnięcia porozumienia rozwiązującego istniejący spór w trybie „Porozumienia...”, każda ze stron może zwrócić się do Komisji Arbitrażowej o wydanie orzeczenia co do całości lub części przedmiotu objętego protokołem rozbieżności. Orzeczenie Arbitrażu jest ostateczne, lecz nie wiążące dla stron. Z chwilą wydania Orzeczenia kończy się spór rozstrzygany zgodnie z procedurą zawartą w „Porozumieniu...” Orzeczenie Arbitrażu o czym była mowa wcześniej (patrz pkt. 19) posiada cechy osądu moralnego.

ROKOWANIA ZBIOROWE W PRAWIE MIĘDZYNARODOWYM

57. Spośród norm międzynarodowego prawa pracy dotyczących problematyki rokowań zbiorowych należy wymienić konwencję nr 98 MOP dotyczącą stosowania prawa organizowania się i rokowań przyjętą przez Polskę w 1958 r. (Dz.U. Nr 29, poz. 126). Konwencja ta ustanawia obowiązek państw członkowskich MOP **zapewnienie odpowiedniej ochrony organizacji pracowników i pracodawców przed wszystkimi aktami ingerencji jednych w sprawy drugich.**

58. Upowszechnieniu idei rokowań zbiorowych służy także konwencja nr 135 MOP dotycząca ochrony przedstawicielstw pracowników w przedsiębiorstwach i przyznania im ułatwień. Polska ratyfikowała konwencję nr 135 12 maja 1977 r. Konwencja ta ma na celu zapobieżenie licznym aktom dyskryminacji przedstawicielstw pracowników, w tym min. odmawiania im prawa inicjowania rokowań z pracodawcą lub nieuznawania ich za prawnych przedstawicieli interesów pracowniczych. Najczęściej spotykanym zarzutem pracodawcy wobec związku jest niereprezentatywność związku. Argumentuje się wówczas, że w związku zorganizowane jest np. 20% pracowników zakładu i nie ma on legitymacji do reprezentowania interesów wszystkich pracowników. Zadaniem w/w konwencji jest jednoznaczne rozstrzygnięcie takich sytuacji na rzecz uznania reprezentatywności związku zawodowego. Konwencja nr 135 przyznaje wyłączne prawo do rokowań zbiorowych związkowcom zawodowym co oznacza, że rokowań z pracodawcą nie może prowadzić np. reprezentacja wyłoniona przez pracowników. Prawo do rokowań przysługuje wyłącznie związkowi zawodowemu.

11.12.1993 r. - w Lubinie odbyły się zawody sportowe nauczycieli z woj. legnickiego o Puchar Przewodniczącego Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej Pracowników Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” w Lubinie.

Wzięło w nich udział ponad 300 nauczycieli. Swoje reprezentacje wystawili: Chocianów, Polkowice, Głogów, Jawor, Legnica, Lubin i UM w Lubinie. Klasyfikacja końcowa zawodów wyglądała następująco:

- I miejsce - Głogów - 26 pkt
- II miejsce - Lubin - 25 pkt
- III miejsce - Chocianów - 14 pkt
- IV miejsce - Polkowice - 7 pkt
- V miejsce - Legnica - 7 pkt
- VI miejsce - UM Lubin - 2 pkt
- VII miejsce - Jawor - 0 pkt

Tym samym puchar otrzymała reprezentacja nauczycieli z Głogowa.

UWAGA! w związku z sugestiami uczestników, następna III edycja zawodów odbędzie się nie w grudniu 94 r., lecz w styczniu 95 r. Wszelkie uwagi, propozycje dotyczące regulaminu sportu nauczycielskiej prosimy kierować na adres: Międzyzakładowa Komisja Koordynacyjna NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Lubinie, ul. Sienkiewicza 4 (tel. 42-17-13).

5.01.1994 r. - w Lubinie odbyło się posiedzenie Rady Sekcji Regionalnej Pracowników Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe. W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele KZ w Chojnowie, Głogowie, Jaworze oraz MKK w Legnicy i Lubinie. Zajmowali się m.in. następującymi sprawami:

1. Twierdzenie p. kurator, że związki zawodowe mogą wyłącznie decydować o wydatkach ze scentralizowanego funduszu socjalnego a nie mają prawa kontroli, jak te decyzje zostały wykonane oraz czy nie popełniono nadużyć lub czy nie miały miejsca naruszenia regulaminu podziału funduszu socjalnego, wydaje się Radzie paradoksalne - jak można decydować o przeznaczeniu środków (pochodzących z odpisu z funduszu socjalnego poszczególnych placówek czyli każdego pracownika) nie wiedząc, czy ich wykorzystanie jest prawidłowe. Ustawa o związkach zawodowych w art.27 u.1 mówi: „Ustalenie zasad wykorzystania funduszy socjalnego i mieszkaniowego, w tym podział środków z tych funduszy na określone cele, wymaga uzgodnienia z zakładową organizacją związkową”, a Ustawa o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej w art.3 u.5 mówi: „Zakładowymi funduszmi socjalnymi i mieszkaniowymi administruje kierownik zakładu pracy”. Czy są to przepisy niezrozumiałe?

2. Ustalono, że Walne Zebranie Delegatów

Sekcji Regionalnej odbędzie się 19.02.94 r. w Klubie Nauczyciela w Lubinie.

3. Sekcja Regionalna Pracowników Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” Regionu Dolny Śląsk przekazała informację, że w najbliższym czasie placówki oświatowe w woj. legnickim będą kontrolowane przez inspektorów Państwowej Inspekcji Pracy pod kątem warunków BHP i prawidłowości potrąceń placowych dokonanych za czas strajku.

Przedstawiciele KZ w Chojnowie poinformowali, że dyrektor Zespołu Szkół Rolniczych p. Józef Fiszer zdecydował, że każdy nauczyciel będzie mógł odpracować potrącenia w czasie wakacji w ogródku szkolnym. Większość nauczycieli skorzysta z tej możliwości.

Przewodniczący KZ w Jaworze poinformował, że dyrektor Szkoły Podstawowej nr 2, p. Elżbieta Witek nie dokonała potrąceń, pieniądze brakujące na pobory pracownicy tej placówki zarobili organizując zabawę sylwestrową dla mieszkańców Jawora.

7.01.1994 r. - w Legnicy odbyła się narada dyrektorów szkół podstawowych rejonu legnickiego.

W spotkaniu wzięli udział przewodniczący: MKK w Legnicy Jan Lewandowski i KZ w Jaworze Stanisław Witek. Poruszono następujące sprawy:

1. P. kurator A. Kopestyńska poinformowała, że:

- każda placówka od 1.01.94 r. otrzyma swój budżet bez względu na to czy jest samodzielna finansowo. Dyrektor w porozumieniu z Radą Pedagogiczną zadecyduje o jego podziale;
- w wielu szkołach nie przeprowadzono inwentaryzacji, będą wobec dyrektorów wyciągane konsekwencje służbowe;
- w ramach pilotażu samorządy przejęły 11 szkół średnich i 5 podstawowych;
- szkoły mają przekazywać do kuratorium informacje czy chcą wykupu zniżek na PKP, koszty zniżki wyniosą 435 000 zł na osobę, wykup ma być dokonany ze środków poza-placowych, bez zwiększenia budżetu na ten cel, jeśli szkoły nie wykupią biletów to pieniądze na ten cel zostaną w szkole (??? przyp. red.);
- środki przeznaczone na oświatę są w 94 r. niższe niż w budżecie państwa na 1993 r.
- z funduszu dla niepełnosprawnych przy Urzędzie Wojewódzkim można korzystać zatrudniając osoby niepełnosprawne w szkołach;
- w 93 r. kuratorium przeszło wiele wizytacji, wszystkie wypadły pomyślnie;
- 78% absolwentów szkół zawodowych jest na bezrobociu, p. kurator apelowała o właściwą preorientację zawodową już w szkołach podstawowych, należy uzmysłowić młodzieży, że im niższe wykształcenie, tym trudniej o pracę.

2. P. Pecyna, wizytator KO, poinformowała, że od września '93 do stycznia '94 przeprowadzono 4 wizytacje i kilkadziesiąt przeglądów szkół. Ogólnie wypadły pozytywnie, choć są uchybienia w:

- planowaniu i organizacji pracy szkół;
- dokumentowaniu pracy dydaktycznej, opiekuńczej i wychowawczej;
- propagowaniu form doskonalenia i doksztalcania nauczycieli.

3. M. Kaliciak, dyrektor d/s kadr w KO przypomniała, że ruch służbowy dla nauczycieli trwa od stycznia do końca marca, poinformowała, że do końca stycznia należy przesłać wykaz miejsc wolnych w szkołach z myślą o zatrudnieniu absolwentów szkół wyższych, dyrektor placówki może w każdej chwili zatrudnić absolwenta jeśli jest wakant. W bieżącym roku szkolnym brakuje 57 polonistów, a tymczasem 60 pracuje w szkołach niezgodnie z wykształceniem, brak także 87 matematyków, a niezgodnie z wykształceniem pracuje 37. W Rejonowych Biurach Pracy jako bezrobotni zgłoszeni są: poloniści, matematycy, chemicy, historycy, nauczyciele nauczania początkowego - z tego wniosek, że w szkołach pracują nauczyciele bez kwalifikacji. Na rok akademicki 1993/94 przyznano nauczycielom 142 stypendia, wysokość stypendium wynosi 2 mln zł na osobę, pieniądze te są bezpośrednio odprowadzane do właściwej uczelni. Otrzymanie stypendiów nie jest jednoznaczne ze skierowaniem na studia.

Przypomniała, że wnioski o odznaczenia należy składać:

- odznaczenie za zasługi dla oświaty do 31.01.94 (kryteria - Monitor Polski nr 3/1985);
 - Medal Komisji Edukacji Narodowej do 28.02.94 r. (kryteria - Monitor Polski nr 18/1981);
 - order i odznaczenia państwowe do 15.03.94 (kryteria - Dz.U. nr 90/1992);
 - nagrody Ministra Edukacji Narodowej do 30.05.94 r.;
 - nagrody Kuratora Oświaty do 30.06.94 r.
- Wszystkie wnioski mają być zaopiniowane przez Radę Pedagogiczną a opinie powinny być zawarte w odrębnym wyciągu z protokołu Rady Pedagogicznej dołączonym do wniosku. Wniosek podpisuje ten związek, do którego należy proponowana do odznaczenia osoba. Jeśli nie należy ona do żadnego związku, dyrektor odnotowuje to na wniosku.

3. Teresa Bielawska, specjalista d/s ekonomicznych poinformowała, że:

● fundusz mieszkaniowy od stycznia 1994 r. przekazany będzie do szkół (nie będzie centralizowany przy Kuratorium Oświaty). Każda szkoła założy swój rachunek i przyjmie swój regulamin (Monitor Polski nr 85/93 poz. 462);

● z informacji MEN-u wynika, że subwencje dla szkół samorządowych będą przekazywane drogą: MEN - Kuratorium Oświaty - Samorząd;

● od 1.01.94 r. stołówki szkolne działają na zmienionych zasadach. Opłaty przyjmowane będą w następujący sposób:

- uczniowie - koszt wsadu do kotła,

- nauczyciele i inni - koszt wsadu do kotła plus koszty wynagrodzenia personelu kuchennego plus koszty rzeczowe stołówki.

cd. na str. 8

KOMISJE ZAKŁADOWE

KZ NSZZ „Solidarność” 1004
Fabryka Przewodów Nawojowych
„ELPENA”
ul. Św. Wojciecha 24
59-220 Legnica
telefon 220-31
telex 0782262
fax 277-97, 233-29
Liczba członków 184
Przewodniczący KZ - Tadeusz Chmielewski
Przewodniczący KR - Zdzisław Adamczyk

KZ NSZZ „Solidarność” 1015
Zakład Energetyczny Legnica
ul. Partyzantów 21
59-220 Legnica
telefon 68-200
telex 0782210
fax 68-400
Liczba członków 320

Przewodniczący KZ Marek Leśniak
Przewodniczący KR - Adam Garmada

KZ NSZZ „Solidarność” 2010
Powszechna Spółdzielnia Spożywców
SPOŁEM
ul. Zamkowa 1
59-400 Jawor
telefon 70-20-87
70-22-03, 70-23-05
Liczba członków - 40
Przewodnicząca KZ - Janina Zając
Przewodnicząca KR - Krystyna Wójcik

KZ NSZZ „Solidarność” 3004
Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej
i Mieszkaniowej
ul. Poczdamska 1
67-200 Głogów
telefon 33-58-85
fax 34-11-63
Liczba członków - 31

Przewodniczący KZ - Roman Obacz
Przewodnicząca KR - Urszula Kubaska

KZ NSZZ „Solidarność” 4007
Miejska Spółdzielnia Zaopatrzenia i Zbytu
ul. Kolejowa 7
59-300 Lubin
telefon 44-34-21
Liczba członków - 34
Przewodniczący KZ - Sławomir Wiechecki
Przewodniczący KR - Stanisław Wajda

KZ NSZZ „Solidarność” 6033\KGHM
Polska Miedź S.A.
Oddział Zakłady Górnicze „KONRAD”
59-252 Iwiny
telefon 51-65
telex 0782696
fax 36-70
Liczba członków - 135
Przewodniczący KZ - Edward Michalczyk
Przewodniczący KR - Józef Torończak

UWAGA WSZYSTKIE KOMISJE ZAKŁADOWE DZIAŁ SZKOLEŃ INFORMUJE SZKOLENIA

Dział Szkoleń Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” informuje, że zamierza zorganizować do końca marca 1994 r. następujące szkolenia:

1. Pięciodniowe Szkolenie Ogólnozwiązkowe dla 40 działaczy komisji zakładowych w formie wyjazdowej, w Sosnowcu k/Karpacza w dniach 28.02. - 4.03.94 r. koszt udziału 1 osoby wyniesie około 1 400 000 zł (materiały szkoleniowe + noclegi + wyżywienie);
2. Pięciodniowe Szkolenia Ogólnozwiązkowe dla działaczy komisji zakładowych w formie miejscowej - koszt udziału 1 osoby wyniesie ok. 400 000 zł (materiały szkoleniowe + wyżywienie) - odbywać się będą w siedzibie Zarządu Regionu w Legnicy termin: 4.02-18.02.94 r. 14.03.-18.03.94 r.
3. Trzydniowe szkolenie dla członków komisji rewizyjnych - miejscowe - koszt udziału 1 osoby wyniesie ok. 200 000 zł, terminy zainteresowanym

KZ podamy z odpowiednim wyprzedzeniem;

4. Jednodniowe szkolenie dla osób prowadzących księgowość w komisjach zakładowych - miejscowe - koszt udziału 1 osoby wyniesie ok. 50 000 zł, terminy zainteresowanym KZ podamy z odpowiednim wyprzedzeniem;
5. Podstawy Gospodarki Rynekowej - 4 razy po 4 godziny - w Legnicy - koszt udziału 1 osoby wyniesie ok. 150.000 zł, terminy zainteresowanym KZ podamy z odpowiednim wyprzedzeniem.

W związku z powyższym proszę do 31.01.1994 r. o telefoniczne lub pisemne zgłoszenie w Zarządzie Regionu (tel. 260-12, 260-13, 44-04-70) osób wytypowanych na poszczególne szkolenia. Liczy się kolejność zgłoszeń. Komisje zakładowe, które wcześniej dokonały zapisów na szkolenia, mają już zapewnione miejsca.

WYDAWNICTWA

W dziale szkoleń Zarządu Regionu moż-

na kupić następujące wydawnictwa:

1. Bezpieczeństwo i zdrowie a warunki pracy;
2. Zrozumieć gospodarkę rynkową
3. Ekonomiczno-finansowa analiza przedsiębiorstw
4. Społeczna Inspekcja Pracy
5. Uprawnienia związków zawodowych w stosunkach pracy;
6. Wybierz najlepiej. Formy prywatyzacji - poradnik dla pracowników i związkowców;
7. Statut NSZZ „Solidarność”.

Do nabycia są także flagi związkowe w cenie 30 000 zł i opaski NSZZ „Solidarność” w cenie 5 000 zł. Ponadto kupić można naklejki z napisem KZ NSZZ „Solidarność”, podstawki z długopisami, orzelki w koronie z napisem „Solidarność”. Zachęcamy do nabywania wszystkich wymienionych propozycji.

Sekretarz
Zarządu Regionu
Ewa Kosiorowska

Poziomo:

1. ... za kominem,
7. wyspa koralowa,
8. sprawa do załatwienia,
9. odgłos biegu konia,
10. wymiar ciążony,
11. zbytki, psocenie,
14. dzieła uznane,
17. ostrów,
18. przystanek kolejowy,
19. krawieckie uzupełnienia,
20. do zaorania,
21. wytwórnia opału.

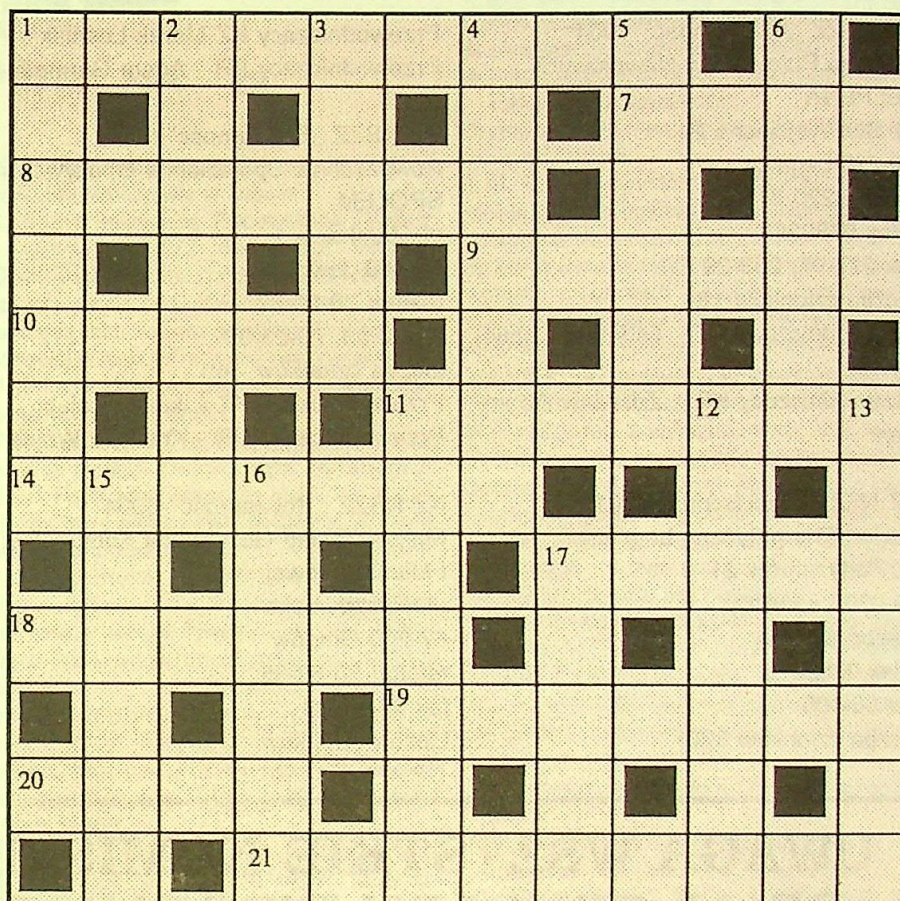
Pionowo:

1. w przydrożnej kapliczce,
2. bardzo opłacalny interes,
3. ciastko z kremem,
4. serwis stołowy,
5. wadium, fant,
6. Makuszyński,
11. typ roweru,
12. stolica Mazur,
13. rozbiór chemiczny,
15. Henryk Sienkiewicz,
16. dren,
17. zjaw, mara.

"Zbigniew"

Za rozwiązanie krzyżówki z nr 21/93 nagrodę wylosował Maciej Juniszewski z Legnicy. Gratulujemy! Nagrodę wysłamy pocztą.

Krzyżówka 2/94

SERWIS OŚWIATY

cd. ze str. 6

15.01.1994 - w Legnicy, w Klubie Nauczycieli odbyła się zabawa karnawałowa dla dzieci oświaty należących do NSZZ "Solidarność". Wzięło w niej udział ok. 70 maluchów, które chętnie uczestniczyły w konkursach zdobywając różne nagrody oraz bawiły się przy muzyce dyskotekowej. Mamy nadzieję, że w przyszłym roku stać nas będzie na paczki dla dzieci.

Komisja Zakładowa przy Szkole Podstawowej nr 6 wystosowała do MEN-u pismo z zapytaniem o fundusz socjalny nauczycieli i emerytów. Odpowiedź na nie drukujemy poniżej:

"W związku z wystąpieniem z dnia 23.11.1993 r. (które otrzymaliśmy w dniu 10.12.1993 r.), w sprawie zasad tworzenia środków na działalność socjalną w szkole, uprzejmie wyjaśniamy, co następuje:

1. Pomimo istnienia kilku różnych sposobów naliczania odpisów i tworzenia środków na działalność socjalną (dla nauczycieli, emerytów

i rencistów - nauczycieli, pracowników szkoły nie będących nauczycielami, emerytów i rencistów nie będących nauczycielami) w szkole powinien istnieć jeden fundusz socjalny. Wszystkie w/w grupy mają jednakowe uprawnienia do ubiegania się o świadczenia z funduszu socjalnego, na zasadach przewidzianych w wewnętrznym regulaminie, przy czym przynależność do danej grupy czy sposób naliczenia odpisu na fundusz socjalny nie mogą decydować o przyznaniu oraz wysokości konkretnego świadczenia. Fundusz socjalny jest funduszem spożycia zbiorowego a świadczenia socjalne mają charakter uznaniowy. Zgodnie bowiem z przepisami art. 6 u. 2 ustawy z dn. 24.10.86 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w.j.g.u. (tekst jednolity Dz.U. nr 58 z 1990 r., poz. 343) o przyznaniu oraz wysokości świadczeń socjalnych decydować powinny kryteria socjalne: sytuacja materialna, rodzinna i zdrowotna zainteresowanego. 2. Zasady tworzenia środków na działalność socjalną na pracowników obsługi szkoły i emerytowanych pracowników administracji określają przepisy art. 4 u. 1, 2 i 4 w/w ustawy o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w.j.g.u. Na rok 1993 wysokość odpisu na jednego pracownika obsługi szkoły na fundusz socjalny wynosi - 826.250 zł i na fundusz mieszkaniowy 413.125 zł.

Na każdego emeryta i rencistę - byłego pracownika administracji szkoły maksymalna wysokość odpisu (tylko) na fundusz socjalny wynosi 206.125 zł. Podstawę naliczania w/w odpisów na dany rok stanowi przeciętne wynagrodzenie w gospodarce w II półroczu roku poprzedniego (na 1993 r. - 3.305 tys. zł).

Wicedyrektor Departamentu Organizacji Warunków Pracy mgr Maria Szczepkowska
Serwis opracowali:
Ewa Kosiorowska, Stanisław Witek

DODATKOWE DNI WOLNE OD PRACY W 1994 ROKU

Zarządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 listopada 1993 r. wyznaczono dodatkowe dni wolne od pracy w następujących terminach: 8, 15, 29 - stycznia; 5, 12, 26 - lutego; 5, 12, 19 - marca; 2, 16, 23 - kwietnia; 2, 14, 28 - maja; 11, 18, 25 - czerwca; 2, 9, 23, 30 - lipca; 6, 13, 27 - sierpnia; 3, 10, 24 - września; 1, 8, 22, 31 - października; 12, 19, 26 listopada; 10, 24, 31 - grudnia.

Dodatkowe informacje. W 1994 r. jest 365 dni, dni kalendarzowych roboczych - 305, dni do przepracowania - 267, niedziel i świąt - 60, Czas pracy w roku - 2136 godzin (267 dni x 8 godz.), Średni tygodniowy czas pracy w 1994 r. 41,08 godzin.

Exemplarz bezpłatny - do użytku wewnętrznego, numer zamknięto 25.01.94. r.

Wydaje: Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ "Solidarność", 59-220 Legnica, ul. Fryderyka Skarbka 9,

tel. 260-12, 260-13, fax 44-04-70

Druk, skład komputerowy: ZP Kolograf, 59-220 Legnica, Al. Rzeczypospolitej 6c, tel./fax 54-73-26